

(Socialdemokrater og Radikale Venstre) et Par Ændringer, hvoraf den ene gik ud paa en Udvidelse af det Omraade, hvor *Statens Tilskudsprocent* under en vis ekstraordinær Arbejdsløshed bliver forhøjet, den anden tog Sigte paa en Lempelse af Betingelserne for *Fortsættelseskassernes Adgang til at holde aabent for Udbetalinger* (se under 7 og 17).

Medens Regeringspartierne anbefalede Lovforslaget til Vedtagelse i den saaledes ændrede Skikkelse, tog baade Venstre og Det konservative Folkeparti i begge Ting Afstand fra Forslaget.

De Konservative udviklede deres Syn paa Sagen i Folketingsudvalgets Betænkning. Den i 1932 med konservativ Støtte gennemførte Arbejdsløshedslov var efter Mindretallets Opfattelse paa alle væsentlige Punkter tilfredsstillende og afvejede paa en god og heldig Maade det offentliges og de forsikredes Forpligtelser. Mindretallet fandt derfor ikke Anledning til at stille selvstændige Ændringsforslag hverken til Loven eller til det foreliggende Lovforslag, men indstillede dette til Forkastelse. I Særdeleshed beklagede Mindretallet Forslaget om Ophævelse af den i 1927 paa konservativt Initiativ optagne Bestemmelse, i Ly af hvilken »Kristelig Arbejdsløshedskasse« var vokset frem til en ret anselig Stilling; man saa heri et Udtryk for Intolerance og hævdede, at de Angreb, der var rettet mod Kassen, intet havde med Ophævelsen at gøre. — De paa forskellige Omraader foreslaaede Udvidelser af Arbejdsløshedslovens Bestemmelser fandt Mindretallet ikke begrundede i den foreliggende økonomiske Situation med dens meget betydelige Arbejdsløshed.

De af Venstre stillede Ændringsforslag (se nedenfor) kunde Mindretallet støtte.

Venstre-Mindretallet begrundede særlig sin Modstand mod Lovforslaget med, at dette ved at udelukke Landskasser, der omfatter forskellige Fag, fra Statsstøtte vilde yderligere befæste Fagforbundenes Magtstilling over for Arbejdsløsheds-kasserne, og at det ikke kunde anses forsvarligt i den Situation, Regeringens økonomiske Politik havde ført Landet ud i, at øge Udgifterne til Understøttelser.

Mindretallet stillede i begge Ting de samme *Ændringsforslag*. De væsentligste af disse er nævnt i nedenstaaende Oversigt, hvor de i Parentes tilføjede Tal henviser til de i Redegørelsen for Lovens Indhold omtalte Ændringer.

a. (jfr. Nr. 1). Mindretallet kunde vel tiltræde en Udvidelse af Arbejdsanvisningskontorenes Antal, ved at flere Kommuner med tilsammen 10 000 Indbyggere fik Adgang til at oprette et Arbejdsanvisningskontor, men mente dog, at